05/05/2023

Жертвено поље Косово: Вече сјећања на пјесника Момира Војводића (ВИДЕО)

У оквиру манифестације – ДАНИ СВЕТОГ МАРКА, синоћ је у порти Цркве Светог Ђорђа под Горицом, организовано вече сећања на песника Момира Војводића, под називом његове истоимене књиге Жертвено поље Косово, издатој 1989. г.

Добродошлицу присутнима који су испунили порту Цркве Светог Ђорђа, пожелио је старешина овог древног храма протојереј, Мирчета Шљиванчанин.

Честитајући Славно Васкрсење Христово, прота Мирчета је поновио окупљенима да смо се вечерас сабрали како би, не само одржали ту Васкршњу радост – већ и прославили Светог Ђорђа, заштитника древног храма, као и Светог Апостола Марка, заштитника града Подгорице.

Посебно је истакао да ово вече буде и свећа воштаница пострадалој дјеци у

Београду ! Пожелевши да Господ упокоји њихове душе у Царству Небескоме, да да утеху њиховим ближњима, како се то зло никада и нигде не би поновило.
Отац је на крају свога обраћања најавио свечаности које нас очекују у оквиру манифестације – ДАНИ СВЕТОГ МАРКА, који ће се дакле, наставити Св. Архијерејском Литургијом на Ђурђевдан, коју ће сужити Његово Преосвештенство Епископ буенос-аирески, г-дин Кирило, док ће 7.05. Архијерејску Литургију служити Његово Вископреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г-дин. Јоаникије – што ће врхунити Св. Марковданском литијом која ће се одржати у недељу вече, уочи Марковдана, са почетком од 18 часова, која ће кренути испред храма Св. Великомученика Ђорђа под Горицом.

.Вече је почело извођењем две песме Српског певачког друштва Светосавник, под управом диригента Ратке Вујачић. Хор је за ову прилику извео две песме: Христос Воскресе и руску песму Радост моја Христос Воскресе.

Слово о песништву Момира Војводића произвео је др Будимир Алексић:

Др Алексић је поздрављајући присутне и породицу уваженог песника, подсетио да смо се вечерас окупили како би обновили сећање на живот и стваралаштво овог великог српског песника, који је пре 8 година напустио овај свет.

,, У бољи свијет 2014 г. отишао је ненадмашни усмени бесједник, бритки полемичар, префињени књижевни критичар, антологичар и истакнути публициста.

Читав свој живот посветио је борби за истину о свом српском народу и за његова права у Црној Гори; придружио се плејади својих славних предака, – потомак морачког војводе Мине, Радуловог, Радовића коме се одужио бројним пјесмама, из свог грандоизног пјесмотвора.

Рођен у Поношевцу код Ђаковице, 1939.г. у мученичкој Метохији, који је са 2,5 г. морао да бјежи са свог огњишта, пред помамом арнаутских паликућа, који су на крилима нацистичког окупатора, кренули да затиру сваки траг српског постојања, на Светој српској земљи.

У књизи Ребра Проклетија, издатој 2004.г. – објавио је сјећања своје мајке Милке о изгону са родног огњишта 1941.г. на који се након завршетка II светског рата, нијесу могли вратити јер је комунистичка власт донијела закон о забрани повратка протераних Срба у Метохију, Македонију и Косово.

Овај пјесник Косовског завјета, никада није заборавио своје КИМ – о њој је пјевао у мислима њој се враћао, ново страдање Срба у њој болно доживљавао...

Потписник је био свих петиција 80 – их година, српских интелектуалаца, упућеним државним органима Србије и Југославије, са захтевом да се заустави терор албанских залумћара.

Рана великог Војводићевог срца, била је Војводићева опсесивна тема и трајно упориште у животу.

Обајвио је укупно 42 књиге а највећи број је био посвећен КИМ и 2 антологије.

Витезовић за њега говори да је "најсрпскији савремени српски пјесник " – јер нико тако полетно и истрајно није певао о косовској судбини као Момир.

Његова избегличка судбина је определила правац његовог пјевања и мишљења: у његовим радовима, много је тема и мотива – од лирских, и емоционално најемотивнијих, преко устаничких и родољубивих до метафизичких и егзистенцијално неизбјежних и судбински трагично утканих у наше токове.

Коријен његове естетике и поетике је у Косову и у косовко-завјетној мисли.

Сав његов живот у свим својим манифестацијама умним, осјећајним и дјелатним – развијао се из те мисли;она је доминирала њиме, он је почињао с њоме и креативно се бавио до последњег даха.

Јер Косово је за њега – Кнез свих српских речи, како гласи наслов једне његове пјесме.

Он се непрестано надахњивао љепотом и монументалношћу српских цркава и манастира на КИМ, па је тим величанственим задужбинама и њиховим ктиторима, посветио велики број песама, међу којима се по естетској вриједности издваја виртуозна поема – Грачаница (1989.)

Он у низу својих пјесама приказује варварско рушење тих светиња, које су

Албанци извршили пор покровитељством, бездушне Европе.

Писао је и епску поезију. Збирка његових епских пјесама испеваних у римованим десетерцима, насловљена Жртвено Поље, у цијелости је посвећена Косовском боју и збивањима која су се одиграла прије и после овог најзначајнијег догађаја наше историје. Између 12 песама из ове збирке, издваја се поема Бој на Косову, коју ћемо вечерас чути, а која је први пут објављена 1981.г у часопису Расковник, који је уређивао Драгиша Витошевић. У тој величанственој поеми, богатој градацијама и хиперболама – визија Косовског боја, преноси се са земаљског на небески план. У песми се не говори о погубљењу кнеза Лазара и крају битке – тежиште битке је на Обилићевом подвигу, односно смрти султана Мурата и погибији браће Југовића у чијем болу, Војводић види бол српске државе. У његовој визији, песме – Косовски бој, косовска битка непрестано траје и њен исход се још не види.

Сматрајући Косово својим духовним и физичким завичајем, Војводић је косовску стварност стављао на прво мјесто у својој поезији.

Певао је о свему ономе што се кроз историју дешавало на Косову и ономе што се дешава у наше дане. Егзодус Срба са Косова, упоређивао је са страдањем Јермена а Проклетије је сматрао српским Араратом.

Био је један од најзначајнијих српских пјесника друге половине (20.) и прве деценије (21.) вијека – који су се најтрајније надахњивали косовском тематиком.

Оставио је изванредну пјесничку слику КИМ у прошлости и садашњости.

За све што је учинио, молимо да буде у вјечној пажњи и милости свога Праведнога Бога. “ – изложио је свој омаж, песнику Момиру Војводићу, др Будимир Алексић.

Нарор вечери је био Балша Вукчевић.

Друштво за неговање традиционалног српског певања уз гусле Свети Сава из Подгорице, песништво Момира Војводића, улепшало је народним гусларима: Сашом Лакетићем, Рајом Војиновићем, Максимом Војводићем, Вељком Ђурановићем и Витомиром Арсенићем, који су извели косовски еп Бој на Косову, из Војводићеве књиге ЖЕРТВЕНО ПОЉЕ КОСОВО, објављене1989. године

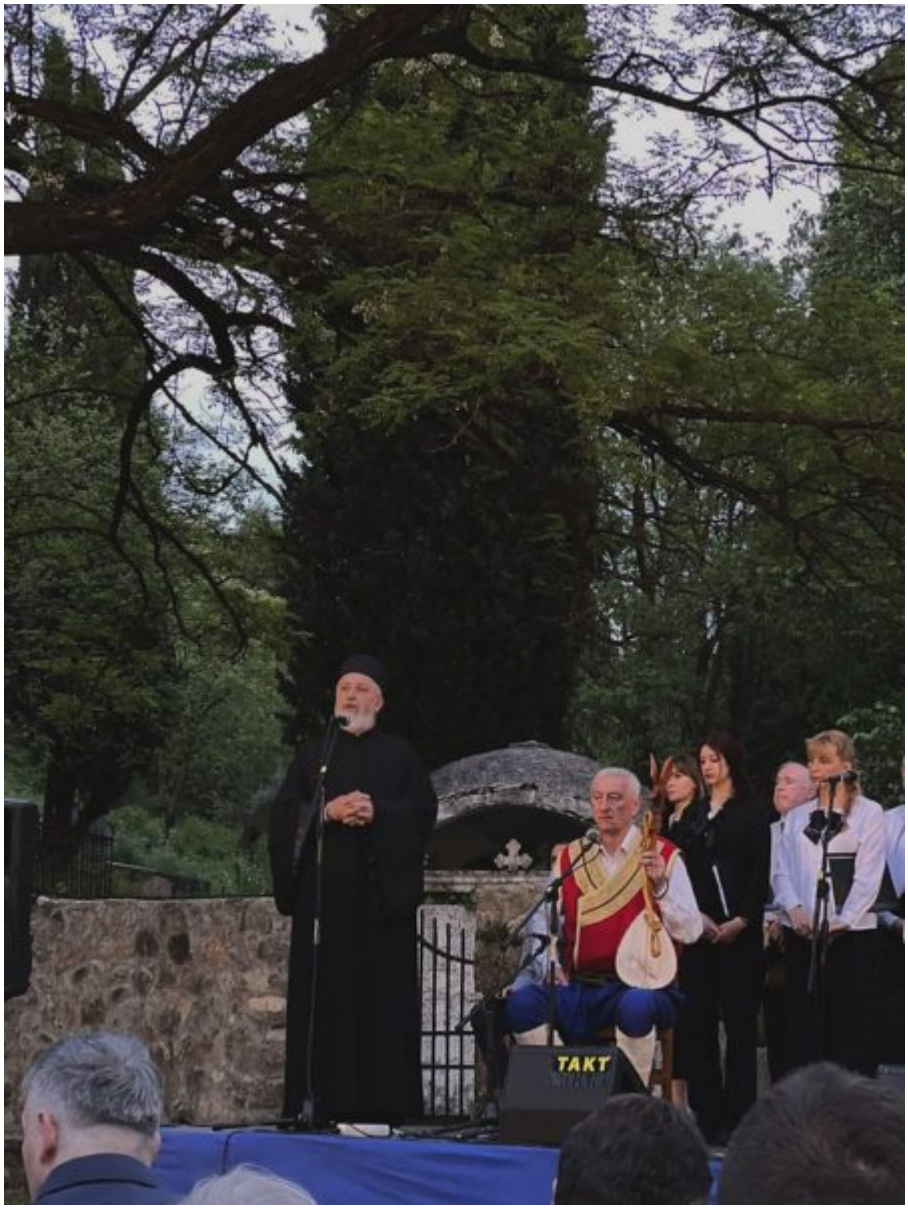
TAKT

TAKT
TAKT
TAKT